

Raiul gândurilor

Daniel Vișan-Dimitriu

Există oare-o lume în care mai trăiesc
Acelea dintre gânduri ce-au încolțit cândva,
Când ele, dintre toate, știau că te doresc
Și-mi deveneau cuvinte? Privirea le scria.

Mi le citeai, ferice, vedeam cum le citești
În ochi lucind a rouă, pe buze care vor
Fierbinte apăsarea în care simți că ești
Un trup cu două inimi unite-ntr-un fior.

Eu cred în lumea-acea de gânduri strălucind,
Eterne ca iubirea, o lume fără praf
Depus pe-o amintire ce s-a pierdut jelind
O viață mult prea scurtă și fără epitaf.

Iar dacă ea există prin gânduri de demult,
Aș vrea să cred că unul, citit în ochii tăi,
E fericit și astăzi și-aș vrea să îi ascult
Dorința de-altădată și-a' inimii bății,

Căci gândurile mele, acelea de acum,
Pulsează pentru tine și-ar vrea ca tu să ai
Privirile-ațintite spre ele, ca și cum
Doar ele-ar ști cărarea spre-al gândurilor rai.